

הגדה של פסח

זו מעוטרת בציורי ילדים
מישובי העוטף וחברי אלו"ט

צייר דרור מישורי- אלו"ט

סימני הסדר

קִדְשׁ | וְרַחֵץ | כְּרַפֵּס | יַחַץ | מְגִיד | רְחֹצָה | מוֹצֵיא, מַצָּה |
מְרוֹר | כּוּרֵךְ | שְׁלֶחֶן עוֹרֵךְ | צְפוּן | בֶּרֶךְ | הֵלֵל | גְּרָצָה

קִדְשׁ

(בְּשַׁבַּת מִתְחִילִין)

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר

יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם.
וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכֹל מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה.

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ
אוֹתוֹ כִּי בּו שְׁבֹת מְכֹל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

(בַּחֹל מִתְחִילִין:)

סַבְרֵי מְרַנְּן וְרַבְנָן וְרַבּוּתֵי.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,

אֱלֹהֵינוּ

מְלַךְ הָעוֹלָם

בוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

(בְּמוֹצָאי שַׁבַּת מוֹסִיפִין:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בָּרוּךְ

אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם
הַמְבַדִּיל בֵּין קִדְשׁ לְחָל, בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ,
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בֵּין קִדְשֵׁת שַׁבַּת
לְקִדְשֵׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ, וְאֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי

הַמַּעֲשֵׂה קִדְשֵׁת. הַבְּדִלְתָּ וְקִדְשֵׁת אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשֵׁתָּךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְבַדִּיל בֵּין קִדְשׁ לְקִדְשׁ.

(כָּל יוֹם:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם,
שֶׁחֲחִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ לְזַמַּן הַזֶּה.

שׁוֹתָה רַב כּוֹס הַיַּיִן בְּהַסְבָּה.

”כי האדם עץ השדה
כמו האדם גם העץ צומח”
(נתן זך)

צייר: יהב אופקים

צייר: דניאל אלו"ט

וּרְחֵץ

נוטלים את הידים ואין מברכים
”על נטילת ידים”.

כַּרְפֵס

לוקח מן הכרפס- טובל במי מלח, מברך

ברוך אתה יי,

אלהינו

מלך העולם,

בורא פרי האדמה.

יַחַץ

בוצע את המצה האמצעית לשתים,
ומצפין את החצי הגדול לאפיקומן.

מַגִיד

מגלה את המצות, מגביה את הקערה
ואומר בקול רם:

הא לחמא עניא. די אכלו

אבהתנא בארעא דמצרים.

כל דכפין ייתי ויכל, כל דצריך

ייתי ויכסח. השתא הכא, לשנה

הבאה בארעא דישראל. השתא

עבדי, לשנה הבאה בני חורין.

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות

שבכל

הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה - כלו מצה?

שבכל

הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, - הלילה הזה מרור?

שבכל

הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת, -
הלילה הזה שתי פעמים?

שבכל

הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין, -
הלילה הזה כלנו מסבין?

צייר: אליהו ציור -אלו"ט

”גְבוּהַ יַמְעַל הַמְגִדָּלִים
הַיּוֹנָה פּוֹרֶשֶׁת כָּנָף,
הַיּוֹנָה דוֹאָה בַּמְרֻחָב
וְעֵינֶיהָ כְּלוֹת.”

(שימריט אור)

צייר: ציור קבוצתי- נתיב העשרה

מניח את הקערה על השלחן.
המצות תהיינה מגלות בשעת אמירת ההגדה.

אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי
אני כבן שבועים שנה ולא זכיתי שתאמר
יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן
זומא, שנאמר, למען תזכור את יום
צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ימי
חייך הימים. כל ימי חייך הלילות.
וחכמים אומרים ימי חייך העולם הזה.
כל ימי חייך להביא לימות המשיח:

ברוך המקום,
ברוך הוא, ברוך
שנתן תורה
לעמו ישראל,
ברוך הוא.

עבדים היינו לפרעה במצרים,
ויוציאנו ה' אלהינו משם ביד חזקה
וברע נטויה. ואלו לא הוציא הקדוש
ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי
אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו
לפרעה במצרים. ואפילו כלנו חכמים
כלנו נבונים כלנו זקנים כלנו יודעים את
התורה מצוה עלינו לספר ביציאת
מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת
מצרים הרי זה משבח.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע
ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי
טרפון שהיו מסבין בבני ברק והיו
מספרים ביציאת מצרים כל אותו
הלילה, עד שבאו תלמידיהם ואמרו
להם רבותינו הגיע זמן קריאת
שמע של שחרית.

”עוד חוזר הניגון”
שזנחת לשווא
הדרך עודנה
נפקחת לאורך
וענן בשמיו ואילן
בגשמיו
מצפים עוד לך,
”עובר אורח”
(נתן אלטרמן)

ציור: ישראל אלו”ט

ציור: עידן- בארי

ציור: דניאל- שדרות